11
8. SEPTEMBER 2023
ÅRGANG 123

TRO & MISSION

TEMA:
TAKNEMME-LIGHED
> SIDE 24

ANNE ER ALTID I KONTAKT MED GUD OG BØRNEBØRN

> SIDE 10

HELLERE VÆRE BLIND END IKKE KUNNE HØRE GUDS ORD
> SIDE 6

LM'S NYE VOLONTØRER ER I FULD GANG
> SIDE 19

HENRIK GIVER SINE ONSDAGE TIL GUD
> SIDE 38

ER DU LivogJobs

NYE LEDER?

LivogJob Fonden S/I

Brænder du for unge med psykisk og fysisk udviklingshæmning?
Kan du skabe gode og trygge rammer for medarbejdere og de unge?

LivogJob er både STU (ungdomsuddannelse for unge med særlige behov), beskyttet beskæftigelse og botilbud for unge med lettere psykisk og fysisk udviklingshæmning og for unge med medfødt og erhvervet hjerneskade. Fondens grundlag er det kristne livs- og menneskesyn. Vi arbejder målrettet mod udvikling af den unges ressourcer ud fra den enkeltes potentiale.

Dine opgaver og ansvarsområder

- Du leder i dagligdagen og ud fra vores faglige strategi
- Du leder medarbejderne
- Du har kontakt til vores samarbejdspartnere i kommuner

Vores ønsker til dig

- Du vil være med til at skabe en god uddannelse og hverdag for unge med særlige behov
- Du er funderet på et evangelisk-luthersk grundlag
- Du har erfaring med ledelse og økonomistyring eller har et tydeligt ledelsespotentiale
- Du kan omsætte lovgivning og se muligheder

Vi tilbyder

- Et spændende job, hvor de kristne værdier leves ud i praksis
- En engageret og dedikeret medarbejderstab
- En givende og meningsfuld hverdag

Tiltrædelse

1/12 eller efter aftale.

Se fuldt stillingsopslag på **www.livogjob.dk**

Ansøgning

Ansøgningsfrist: 25/9

MentalTouch hjælper LivogJob med at rekruttere til denne stilling.

Yderligere oplysninger kan fås hos Kresten Reuss Kragh-Schmidt på 2968 9668 eller kresten@mentaltouch.dk. Du er også velkommen til at kontakte LivogJobs formand Maria Landkildehus på 2877 8633 eller landkilde@gmail.com.

MentalTouch Rekruttering

SOCIALPÆDAGOG TIL BOFORM

Har du en struktureret tilgang til arbejdet, og har du hjerte for voksne med nedsat psykisk og fysisk funktion, så overvej jobbet hos Solglimt.

Solglimt er en døgninstitution, der bygger på kristne værdier, og vi leder efter en kollega, som deler det grundsyn.

Vores pædagogiske arbejde fokuserer på at gøre beboerne ansvarlige i deres eget liv. Derfor ser vi dagligdags opgaver som en mulighed for at støtte dem, så de selv gør alt det, de kan.

Vi tilbyder dig et meningsfyldt job i gode rammer, med stor frihed og med gode efteruddannelsesmuligheder. Du bliver pædagog for alle beboere i de forskellige vagter – og derudover kontaktperson for enkelte beboere.

Opgaver

- Støtte og hjælpe beboere i dagstruktur, gøremål, aktiviteter, fællesskaber, valg og beslutninger – og meget andet
- Sikre, at indsatsen er ud fra den kommunale handleplans mål

Kompetencer

- Uddannet socialpædagog
- Ser menneskets potentiale trods begrænsninger
- Er systematisk og skaber strukturerede rammer for opgaverne

Nysgerrig?
Læs mere om opgaver og ønskede kompetencer på **solglimt-vildbjerg.dk**

Kom til orienteringsmøde
27. september kl. 16-18
– eller kontakt forstander
Jan Lavdal på tlf. 2424 9703
eller mail: soljl@diakon.dk

Ansøgning
Ansøgningsfrist: 5/10.
CV og motiveret ansøgning skal uploades via **solglimt-vildbjerg.dk**

Tiltrædelse: 1/11 eller efter aftale.

SOLGLIMT

INDHOLD

6 Hellere være blind end ikke kunne høre Guds ord

10 PORTRÆT
Anne er altid i kontakt med Gud og børnebørn

18 **LM RUNDT**
> LM's nye volontører er i fuld gang
> LM kæmper for sandheden og vores børns bedste
> Missionærer ser frem til nye opgaver

24 **TEMA: TAKNEMMELIGHED**
> Hjertet omvendes, når vi siger tak
> Vi bad i en måned, og Gud gav os en ovn
> Nydelse og fromhed er ikke modsætninger
> Tak for alt, du har gjort for mig

30 **TRO I FAMILIEN**
> Gid jeg havde en hund ...
> Takkeleg

32 **KIRKEN VERDEN RUNDT**

36 Den rene luksus

37 ANMELDELSE
Den tredje tvivl

38 Henrik giver sine onsdage til Gud

43 Jeg beder om brændende hjerter

MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN
ANSV. REDAKTØR
MHT@DLM.DK

HVOR BLEV **BIFALDET** AF?

Når lovsangsbandet er gået ned fra scenen, prædikanten gået ned fra talerstolen eller nogen har fortalt sit vidnesbyrd eller sunget en sang for menigheden, kvitterer vi i LM oftere med tavshed end med klapsalver.

Den slags adfærd kan sikkert også findes i andre kulturer og sammenhænge. Man klapper for eksempel heller ikke mellem satserne til en klassisk koncert. Nogle LM-sammenhænge er sikkert også mere klappeglade end andre. Alligevel er det bemærkelsesværdigt og noget, jeg altid har undret mig over.

Man gør det jo i mange andre situationer: giver en klapsalve, når nogen har sagt, sunget eller gjort noget foran en forsamling. For at udvise anerkendelse og måske også for at vise sin opbakning. Nogen vil måske få den tanke, at der har været noget i vejen, hvis klapsalven udebliver.

HVORFOR?

Jeg tror ikke, det er fordi, vi er svære at imponere eller nødig vil vise folk anerkendelse. Er det mon fordi, vi gerne vil gøre det tydeligt, at æren er Guds; at vi – skilt fra ham – slet intet kunne gøre eller udrette? Er det for at tilkendegive, at det ikke handler om prædikanten, men prædikenen, ikke om lovsangsbandet, men om lovsangen, ikke om vidnet, men om vidnesbyrdet? Det er muligt, det er derfor.

Kan der imidlertid også ligge andre, mere problematiske årsager til grund? Rumsterer der hos os – som det påpeges i artiklen på side 28 – en ide om, at der er en modsætning mellem at være glad og udvise begejstring, såsom at klappe – og at være gudfrygtig og from?

KAPPES OM AT VISE HINANDEN AGTELSE

Uanset hvad: nu hvor klapperiet ikke er en del af vores repertoire, når det kommer til at vise anerkendelse, må vi gøre det på andre måder. Anerkendelse, støtte og opbakning fra andre er nemlig ikke uden betydning. Paulus formaner os jo ligefrem til at kappes om at vise hinanden agtelse.

Så hvordan får du vist pianisten og prædikanten, formanden og forsangeren, kassereren og kagebageren og andre frivillige i din kreds eller menighed, at du sætter pris på lige præcis deres bidrag, deres indsats?

Her har den personlige tak eller ros nok mere betydning end klapsalver fra stolerækkerne.

HVEM PASSER PÅ FÅRENE?

Hyrdebilledet er et af de mest brugte i hele Bibelen, ikke kun til at beskrive Guds forhold til os, men også vores forhold til hinanden i det kristne fællesskab. Gennem tiden har billedet af hyrden Jesus med lammet på skuldrene prydet bagvæggen i mange missionshuse.

Det nyeste nummer af *Budskabet* kan læses som en meditation over Bibelens hyrdebillede.

BRUG 24:12 TIL AT STARTE SAMTALEN OM TRO

Indtil 30. september kan du forudbestille julemagasinet *24:12*. Det kan være til uddeling til naboer, venner og kolleger eller til et arrangement i menigheden. I år er der en gave til dem, der bestiller 1.000 stk. eller flere.

Bestil på lohse.dk/24-12-2023.

FOTO: LM KIDS

BOBLEN HAR IGEN I ÅR VÆRET PÅ TOGT RUNDT I SOMMERLANDET. DER BLEV BAGT PANDEKAGER, KØRT MOONCARS, SPILLET SPIL, SPIST KAGE OG FORTALT EN MASSE BIBELHISTORIER. I AAKIRKEBY KOM TV2BORNHOLM FORBI OG OPTOG TIL NYHEDERNE.

FOTO: EMIL SOLGAARD

UNGDOMSLEJR I PERU MED TEMAET "GUDS GAVER"

Unge fra de lutherske menigheder i Cuzco og Pucyura var på ungdomslejr i Santa Teresa, en landsby i udkanten af junglen.

LM's missionær Emil Solgaard var med til at afholde lejren, hvor de havde fokus på de rigdomme, Gud har givet i naturen og i troen.

Bibeltimerne blev efterfulgt af gode samtaler om, hvordan man bedst kan forvalte Guds gaver til fællesskabets bedste og til Guds ære.

Lejren bød også på bålhygge, spil og en tur til nogle varme kilder.

FOTO: SÆDDING EFTERSKOLE

FOTO: STUBBEKØBING EFTERSKOLE

Elever på Sædding Efterskole får undervisning i valgfaget band, og Stubbekøbing Efterskoles elever er på udflugt til Bogø.

FULDT HUS PÅ LM'S EFTERSKOLER

Midt i august begyndte 305 elever på LM's fire efterskoler, og både skoledagen og hverdagen er nu i fuld gang.

55 elever går på Stubbekøbing Efterskole, 75 på Sædding Efterskole, 95 på Efterskolen Solgården og 80 på Løgumkloster Efterskole (LME).

Som den eneste af efterskolerne har LME elever i ottende klasse og dermed elever på tre årgange.

Sammen med eleverne på Efterskolen Solgården skal fire nyansatte lærere finde sig til rette i nye omgivelser.

Udover de mange efterskoleelever er der også gang i undervisningen på LM's Højskole og STU-uddannelsen LivogJob. Her er der henholdsvis 55 og 16 elever.

FOTO: PRIVAT

NY MISSIONÆRFAMILIE REJSER TIL CAMBODJA I 2024

Helle og Simon Gaedt Poulsen fra Kolding skal sammen med deres tre børn, Karla på fire, August på seks og Villads på otte rejse til Siem Reap for LM fra januar 2024.

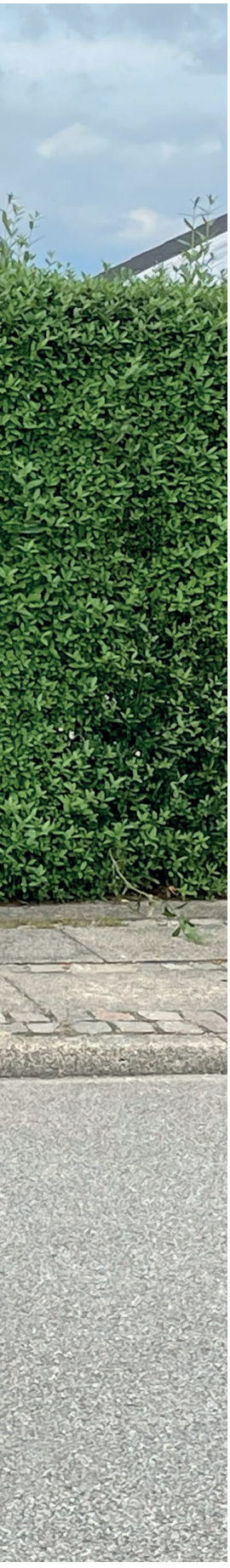
Parret har i flere år gået og talt med hinanden om kaldet til at rejse ud, fortæller Helle, der er uddannet sygeplejerske.

Simon arbejder som efterforsker ved politiet og har derudover en bachelor og en halv kandidatgrad i teologi.

> Vi har de seneste ti år ofte spurgt hinanden, om vi skulle rejse – men det er først nu, vores lyst er blevet synkroniseret.

HELLE GAEDT POULSEN, SYGEPLEJERSKE OG NYANSAT MISSIONÆR

Når Birthe skal ud at handle, finder hun selv vejen med sin blindestok.

HELLERE VÆRE BLIND END IKKE KUNNE HØRE GUDS ORD

BIRTHE BRÄUNER HAAHR FRA SKJERN VIL GERNE VISE ANDRE, AT MAN KAN HAVE ET GODT LIV, SELVOM MAN IKKE KAN SE. TRODS SIT SYNSHANDICAP BEBREJDER HUN IKKE GUD.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **FOTO** PRIVAT

Som syvårig blev Birthe sendt med skolebus de 45 kilometer ind til Herning, hvor der netop var blevet oprettet en klasse for blinde og svagtseende. Det er hun meget taknemmelig for, fordi mange andre blinde børn dengang blev sendt langt væk hjemmefra på blindeskole i Kalundborg.

”Det kunne mine forældre ikke nænne, så jeg blev samlet op af en bus tidligt om morgenen og kørt til skolen. I 8.-10. klasse gik jeg på en almindelig folkeskole hjemme i Silkeborg. Det gik rigtig fint, og jeg synes næsten, jeg lærte endnu mere dér.”

GLAD FOR SIT LIV

Birthe Bräuner Haahr har altid været blind. Eller rettere: næsten blind. Hun er født med, hvad der minder om en slags tunnelsyn, og kan i dag kun se med én procents styrke.

”Jeg skal helst have så meget lys som muligt. Det hjælper mig med at se skygger og konturer, så jeg har noget at gå efter,” siger hun.

På trods af sit handicap er 59-årige Birthe taknemmelig og glad for sit liv, som på rigtig mange områder ligner andre kristnes: Hun er opvokset i et kristent hjem og tog et halvt år på Børkop Bibelskole, hvor hun fik en masse venner. Siden gik hun på handelsskole og arbejdede som receptionist i Herning, hvor hun kom i snak med mange mennesker.

I dag er hun gift med Vagn, har to voksne børn på 25 og 28 år og skal snart være bedstemor, fortæller hun stolt. Hvordan Birthe mødte sit livs kærlighed dengang for 30 år siden, forbliver en hemmelighed mellem de to. Men hun lægger ikke skjul på, at det var bønnesvar.

”Som ung troede jeg aldrig, jeg skulle blive gift. Jeg tænkte, der var ingen, der ville have en som mig, der er blind. Men mine veninder sagde: ’Ved du hvad, Birthe? Så er der ingen, der vil have mig, fordi jeg har den eller den skavank.’ Og så var jeg heldig at møde min mand og er blevet velsignet med to dejlige børn. Så bliver man da så taknemmelig.”

HELLERE BLIND END DØV

Parret bor i Skjern, hvor Vagn er opvokset og kommer i Luthersk Mission. Ind imellem tager de til nogle møder i IM’s missionshus. Om søndagen er de til gudstjeneste i Skjern Kirke, og

Birthe har været gift med sin Vagn i 30 år til oktober.

i hverdagen går Birthe til vævning, svømning, gymnastik og meget mere, mens Vagn hjælper som frivillig i LUMI Genbrug. På steder, hun kender, færdes hun hjemmevant med sin blindestok. I ni år havde hun en førerhund, som hun dog måtte tage afsked med sidste år.

"Men så er det godt, Vagn er begyndt at gå hjemme, så vi kan følges ad til mange ting," siger hun.

Har du nogensinde været vred på Gud over at være født som blind?

"Nej, aldrig! Jeg tror på, han har en mening med det. Ellers var jeg aldrig blevet det. Og så kan jeg være et vidnesbyrd for andre om, at man godt kan have et almindeligt liv, selvom man ikke kan se."

"Der er mange, der har spurgt mig: 'Hvad ville du helst være? Blind eller døv?' Det er jeg da ikke i tvivl om. Så vil jeg langt hellere være blind. Hvis jeg havde været døv, kunne jeg ikke høre mine børns stemmer eller komme i missionshuset eller kirken og høre Guds ord. Så jeg er glad for, at jeg egentlig bare er blind, hvis man kan sige det sådan."

FØLER SIG ANDERLEDES

Selv om Birthe er glad for sin kirke og LM-menighed, nyder hun i særlig grad samværet med andre blinde, når hun er med til Dansk Blindesamfunds kurser og møder.

"Jeg er nok mere fri til at gå rundt selv, for der er vi alle ens og forstår hinanden. Det er lige meget, om man går ind i en dør eller på anden måde dummer sig lidt. Det tager vi mere afslappet."

Det er noget andet at være blind blandt seende, erkender hun. Da kan man let føle sig anderledes. Det sker også i menigheden, selvom folk er søde og gør alt i bedste mening.

BLINDE I DANMARK

Man registrerer ikke antallet af blinde i Danmark, men det anslås, at ca. 65.000-75.000 borgere lever med et synshandicap.

Den sygdom, Birthe er født med, hedder Retinitis Pigmentosa (RP), og den nedbryder de lysfølsomme celler i øjets nethinde, "retina".

Det vurderes, at RP påvirker 1.500-2.000 personer i Danmark og mere end en million mennesker på verdensplan. I Danmark kommer der cirka 50-100 nye tilfælde om året.

Kilde: Dansk Blindesamfund, blind.dk.

»

Jeg har egentlig bare brug for at blive rummet ligesom alle andre – at mærke, at jeg ikke er spor anderledes. Jeg kan bare ikke se.

”Det er dejligt med omsorg, men nogle gange bliver folk lidt forlegne, og så er det min opgave at bede om hjælp. Jeg har egentlig bare brug for at blive rummet ligesom alle andre – at mærke, at jeg ikke er spor anderledes. Jeg kan bare ikke se.”

”Det kan være svært som blind, når man møder nogen, der kommer og hilser og spørger: ’Kan du høre, hvem det er?’ Jeg kan let komme til at føle mig udleveret, for nej, det kan jeg ikke altid høre. Og jeg føler, alle står og kigger på mig og tænker: ’Kan hun det? Hun er godt nok god til at høre stemmer.’ Så er det bedre, folk kommer og siger deres navn. Og dem, jeg kender rigtig godt, behøver slet ikke sige, hvem de er, for det ved jeg jo godt,” forklarer hun.

Det kan også være svært for Birthe, hvis prædikanten er for fokuseret på sin PowerPoint, når han taler. Så tænker hun nogle gange: ”Åh, det er da lige meget med det der. Bare forkynd ordet.”

DE SKAL SE GUD

Siden 2021 har hun været formand for Kristeligt Arbejde Blandt Blinde, der holder arrangementer for kristne blinde under mottoet "De skal se Gud".

”Det at være sammen med andre blinde og høre Guds ord og synge kristne sange er en helt fantastisk sammensætning,” siger hun om fællesskabet, som er et godt supplement til livet i menigheden.

”Og så får jeg læst nogle flere kristne bøger, fordi vi har en læseklub, hvor vi låner bøger på lyd og læser sammen. Det er virkelig godt for os blinde.” ■

KRISTELIGT ARBEJDE BLANDT BLINDE

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde, KABB, er en folkekirkelig organisation, der har til formål at bringe evangeliet til blinde og svagsynede.

Kender du en blind eller svagsynet, som kan have glæde af KABB's lydbøger, temadage og stævner?

Så kontakt daglig leder Poul Arne Nyborg på tlf. 75 91 02 55.

TRO & MISSION LYDUDGAVE

Blinde eller svagsynede abonnenter kan få tilsendt Tro & Mission på cd uden ekstra omkostning.

Kontakt redaktionen på tm@dlm.dk og oplys navn, adresse, telefonnummer og cpr.-nummer.

Lydudgaven laves i samarbejde med Norea Radio, som står for indlæsningen, mens Kristeligt Arbejde Blandt Blinde sørger for distribueringen.

DET ER EN PROCES AT BLIVE GAMMEL

PÅ GRUND AF SIN ALDER MÅ ANNE AGERBO ERKENDE, AT **TINGENE NU GÅR LANGSOMMERE, END HUN BRYDER SIG OM**. MEN HENDES LYST TIL AT LÆRE NYT OG VÆRE SAMMEN MED UNGE ER INTAKT.

TEKST KAJA LAUTERBACH **FOTO** JESPER NOER, PRIVAT

Interesse for de unges liv er nødvendigt for at få fællesskab med dem.

I et hyggeligt parcelhus midt i den sønderjyske by Toftlund mødes nyt og gammelt. Husets ydre viser, at dets ejer, 83-årige Anne Agerbo, fik det bygget for cirka ti år siden, men indretning og møbler afslører, at det er et ældre menneske, der bor der.

Anne passer selv hus og have. Alderen gør, at hun må acceptere, at det går lidt langsommere, end hun bryder sig om. Men hun er taknemmelig for stort set at kunne klare sig selv. Den eneste fuldtidshjælper er en robotplæneklipper, der tøffer rundt i den velplejede have.

Computer og mobiltelefon ligger fremme, så hun kan holde forbindelsen til børn og børnebørn på sms eller via Facebook og Snapchat. Computeren bliver også brugt flittigt til at google og streame møder og prædikener fra hjemmesiden lysetoglivet.dk. Men hun har også stadig brug for afspilleren til kassettebånd, der står på køkkenbordet sammen med en stak kassettebånd med prædikener, der ikke er digitaliseret endnu.

Væggene i køkken-alrummet er nærmest tapetseret med fotos af familien. Både ældre gulnede billeder, hvor farverne har ændret sig, til nye billeder af de yngste oldebørn.

Anne føler sig privilegeret over at have en stor familie med mange børn, børnebørn og oldebørn, som hun deler troen på Jesus med. Hun har hørt mange sige, at noget af det skønneste i livet er børnebørn, og det er hun enig i, men synes bestemt ikke, det er ringere, når familien vokser, fordi de får kærester.

Der er også plads i hendes hjem til ting, der viser, at LM og international mission fylder. Især ting, der minder om forbøn: løbesedler om missionærer og køleskabsmagneter og bogmærker med temaer fra LM- arrangementer.

Anne har tit telefonen fremme for at skrive med børn og børnebørn. Det giver tryghed, for hun er overbevist om, at der nok skal være nogen, der reagerer, hvis de ikke hører fra hende.

”Altså, jeg er ret sikker på, at jeg ikke kommer til at ligge længe og have brug for hjælp,” siger hun.

ENGAGERET I MANGE TING UDEN FOR HJEMMET

Anne er kommet i LM i Toftlund, siden hun og hendes mand, Egon, som nygifte i 1960 købte en lille gård tæt ved byen.

LM-kredsen er blevet til en frimenighed, og her er hun den eneste ældre, men det betyder ikke, at hun føler sig hægtet af. Hun nyder nemlig at snakke med de unge. Og hun tror, der er gensidigt.

Anne har tit telefonen fremme for at skrive med børn og børnebørn via sms, Facebook og Snapchat.

”For nylig fik jeg en gave af en 14-årig dreng, som han selv havde lavet. Det er en stor glæde, at det er naturligt for dem. Jeg havde aldrig som stor pige gået til en gammel dame,” siger hun og tilføjer, at det er nødvendigt at interessere sig for de unges liv for at få fællesskab med dem. Også selvom der er ting, man ikke forstår.

”Så siger jeg til mig selv, at det skal jeg nok heller ikke. Men jeg glæder mig over, at de unge samles i menigheden, og at de synger kernesalmerne, selv om jeg ikke altid bryder mig om de nye melodier. Det vigtigste er, om de når målet. At der ikke er noget, der skygger for det, Jesus har gjort.”

Ved siden af arbejdet på gården havde Egon også arbejde som postbud, mens Anne som medhjælpende hustru passede børn og dyr.

DET SIGER ANDRE OM ANNE:

Med et glimt i øjet kalder vi hende for "mor Anne" og holder meget af hende for den, hun er, og alt det, hun gør.
Helle Sjælland, Toftlund Frimenighed

Anne er så omsorgsfuld og interesseret. Jeg nyder vores små "køkkenhavesnakke".
Kenneth, 14 år

Hun favner alle store som små. Har man brug for forbøn, kan man trygt henvende sig til Anne, for selvom hendes daglige bedeliste er lang, er der altid plads til flere.

En kvinde, hvis trosliv udfolder sig i ord og handling.
Edith Mortensen, Toftlund Frimenighed

Anne har mange gode input i vores bibelkreds også fra den bibelske vinkel.
Martha Jensen, Toftlund Frimenighed

Anne havde en oprigtig interesse i – og ægte kærlighed til – os unge.

Aldersforskel var ingen hindring, for hun var altid på bølgelængde med os, med en frisk tilgang og et godt humør.
Hanne Kousgaard, deltager på bibelølejr i begyndelsen af 00'erne.

Anne føler sig privilegeret over at have en stor familie, som hun deler troen på Jesus med. Hun har fire børn, fire svigerbørn, 14 børnebørn (hvoraf de fleste er gift) og 16 oldebørn.

”Fordi jeg ikke arbejdede ude, kunne jeg selv planlægge min tid, og Egon og jeg var enige om, at jeg skulle engagere mig i mange ting – også selvom det betød, at han i perioder måtte lave mere derhjemme,” siger hun.

Hun tog med, når den kristne friskole i Agerskov havde brug for hjælp på lejrskoler. Hun har stået for køkkenet på bibelcamping på Haderslev Næs, og i 20 år lavede hun mad på børne- og seniorlejre på lejrstedet Solbakken. Hun er dog ikke i tvivl om, at de bedste lejre var de bibel-ølejre, som LMU arrangerede i en årrække. Her stod hun og Egon for køkkenet nogle år.

”De lejre gav så meget. Der var et sammenhold ud over det sædvanlige. Vi var de gamle, men blev taget med ind i flokken. Deltagerne fra dengang kommer stadig og hilser, når vi løber ind i hinanden.”

GEJSTEN KOM, NÅR JEG MØDTE BØRNENE

Kort tid efter Anne og Egon var begyndt at komme i LM i Toftlund, fik Anne et meget klart kald til at gå ind i søndagsskolearbejdet.

”En aften til et bedemøde sang vi strofen: ’Om du til mig en gerning har, o, gør mig villig …’ Det blev en bøn for mig, og straks efter at mødet var færdig, blev jeg spurgt, om en opgave i søndagsskolen var noget for mig. Jeg kunne kun svare ja,” fortæller hun.

Kaldet var ikke kun klart dengang, det varede i over 60 år. Hun stoppede først som fast leder i søndagsskolen for et par år siden og laver stadig børneindslag en gang imellem ved aftenmøderne i Toftlund Frimenighed.

Anne har ofte spurgt sig selv, hvordan hun har kunnet holde gejsten i så mange år, og hun erkender, at det heller ikke altid har føltes lige stærkt.

”Jeg kunne godt nogle gange være træt og uoplagt, men når først jeg havde fået forberedt mig og var kommet afsted og mødte børnene, kom gejsten. Når jeg kom hjem, har jeg været aldrig ked af at have brugt søndag formiddag på den måde,” siger hun og fortæller om et par oplevelser med børn, som hun tænker på med glæde.

”Engang fortalte jeg, at jeg havde været i Israel og set Jesu grav, der var tom. Så udbrød en af pigerne: ’Det skulle den da også gerne være.’ En anden gang, da vi sang ’Når Fristeren kommer og banker på dit hjerte og spørger, om han må komme ind’, udbrød en anden: ’Det kan han da ikke, når Jesus er der’.”

BEDER GUD SKABE TRO OG ANLEDNINGER

Samtidig med at den mangeårige søndagsskolelærer glæder sig over tjenesten, kan hun godt nogle gange tænke: Hvor blev frugten af?

Når hun er er ude at handle, sker det af og til, at hun møder en, som kom i søndagsskolen, men som ikke kommer i kristne kredse mere.

Anne fik et kald til at gå ind i søndagsskolearbejdet og var leder i over 60 år.

For Anne er det vigtigt at have en god kontakt til de unge i menigheden. 14-årige Kenneth gav hende for nylig en krukke, som han selv havde drejet i træ.

"Så standser jeg op og beder en kort bøn for vedkommende. Det er jo Jesus, der giver vækst," siger hun.

Bønnen fylder meget i Annes liv. Bøn for andre, men også for sig selv om, at hun må være et vidnesbyrd om Jesus i sit liv. Det synes hun nemlig ikke er så nemt.

"Det er ikke så enkelt, men jeg prøver at fortælle lidt. Og jeg prøver at være snild, sådan som Jesus siger, vi skal," siger hun.

Som eksempel nævner hun sin datter Inger Maries tidligere kollega, der af og til kommer på besøg.

"Så finder jeg en video på YouTube med en af de lovsange, som Inger Marie har været med til at indsynge. Dem vil hun rigtig gerne høre. Og imens sidder jeg og beder om, at sangteksten må sige noget til hende," siger Anne.

"Når jeg er til begravelse ved ikke-kristne, for eksempel naboer, skriver jeg gerne et brev til de efterladte med strøtanker. Her kan jeg også godt skrive et vers fra en sang eller salme."

EN STOR DAG, DA SØNNEN BLEV ANTAGET TIL MISSIONÆR

International mission har altid fyldt meget i Annes liv. Fra missionærbesøg med mange lysbilleder i hendes barndoms missionshus over morbroderen, der var udsendt til Vestindien, til fem besøg i Tanzania – de tre sammen med Egon.

Gennem årene har familien Agerbo også haft mange missionærer på møderejse boende.

"Det var naturligt for os, for som hjemmegående var jeg der jo hele dagen," siger Anne.

Jeg kunne godt nogle gange være træt og uoplagt, men når først jeg var kommet afsted og mødte børnene, kom gejsten.

I februar rejste Anne til Tanzania sammen med nogle af sine børnebørn. Det var en god oplevelse, selv om hun faldt og brækkede armen.

Egon, der ikke kom fra et missionsk hjem, blev omvendt på efterskolen LME. Han gik længe og tænkte på, om han skulle rejse ud som missionær, men det blev ikke til noget.

”Derfor var det en ekstra stor dag for ham, de den ene af vores sønner blev antaget til en tjeneste i Tanzania. Så var ringen ligesom sluttet,” siger Anne.

Når hun tænker tilbage på den første gang, parret rejste til Tanzania på ferie, kalder hun det lidt dristigt.

”Vi kunne kun tale sønderjysk og vestjysk, så vi kunne ikke spørge os for, da vi kom til lufthavnen i Holland, hvor vi skulle skifte fly. Men så stillede jeg mig hen til køen og lyttede, om der var nogle, der talte dansk, og dem spurgte vi om hjælp. Jeg tror, de var engle, der var sendt for at passe på os,” siger hun

”Tanzania er et skønt land. Man fornemmer, at tanzanierne bliver glade, når vi kommer og besøger dem. Det er en ære for dem. Det kan vi lære noget af.”

Den sidste gang, Anne var i Tanzania, var i februar i år, hvor hun rejste sammen med nogle børnebørn. Her var de blandt andet nogle dage på Zanzibar og ude at besøge en masaiboplads.

”Det var lidt udfordrende, for jeg faldt på Zanzibar og brækkede armen, så det foregik med gipsarm. Den er heldigvis næsten i orden igen.”

GENBRUG FØR LUMI GENBRUG

Tanzania er ikke det eneste land, der har nydt godt af Annes interesse for international mission.

”I mange år pakkede jeg genbrugstøj til Rumænien. I begyndelsen blev sækkene med tøj brugt til at smugle bibler ind i det lukkede Østeuropa, men efter Berlinmuren faldt i 1989, sendte vi kun brugt tøj,” fortæller hun.

”Da vi ikke havde dyr på ejendommen mere, indrettede Egon et stort pakkerum til mig i stalden, og det blev til hundredvis af sække, der blev kørt til Rumænien.”

Fire-fem gange holdt parret også loppemarked til fordel for Rumænien med de ting, de havde fået, som det ikke var

Annes første store sorg i livet var at miste sin mand, Egon.

Det er ikke så enkelt at være et vidnesbyrd om Jesus, men jeg prøver at fortælle lidt. Og jeg prøver at være snild, sådan som Jesus siger, vi skal.

relevant at sende derned.

"Faktisk var det genbrug før genbrugsbølgen begyndte. Men da LUMI Genbrug blev startet, sendte vi tingene derhen," siger Anne.

Hun hjælper stadig lidt til i LUMI Genbrug og har ansvar for alt, der skal stives, og for gamle dukker og den slags.

ØVER SIG I AT VÆRE TÅLMODIG

Hvor nødig hun end vil, må Anne erkende, at hun snart har levet sit liv.

"Det er en proces at blive gammel, og jeg vil ofte mere, end jeg kan. Men jeg øver mig i at være tålmodig og tage det lidt mere langsomt," siger hun.

"Det kan godt være lidt tungt og deprimerende, når ens venner og jævnaldrende forsvinder, men vi må jo indstille os på, at det måske snart er slut. Vi ved jo, at den dag kommer."

Til forskel fra da hun var ung, mærker Anne, at bekymringerne fylder mere nu. Hun tror, det skyldes, at hun har mere tid til at tænke. Men hun har også mere tid til at bede, og hun beder om, at bekymringer og utilfredshed aldrig må komme til at fylde mere end taknemmeligheden. Selv om det kan være svært.

"Man kommer nemlig ikke langt med brok," slår hun fast.

"Jeg har haft et godt liv, og jeg mødte først den helt store sorg, da jeg mistede min mand for 14 år siden. Det var et voldsomt slag, men livet havde ikke været hårdt ved mig før," understreger Anne.

Når hun står på kirkegården i Bevtoft, hvor både han og hendes forældre ligger, får hun lyst til at synge. Ikke en hvilken som helt sang, men verset, der er skrevet over et vers fra Hebræerbrevet: "På grund af Jesu blod har vi nu frimodighed".

"Det vers står på Egons gravsten, for det er kun det, der gælder, for at vi kan komme til himlen," begrunder Anne.

"Det er sådan et løfterigt vers, som vi også sang i kirken til Egons begravelse. ■

JOB I AGAPE
PSYKOLOG

Agapes psykologklinik søger en autoriseret psykolog til samtaleterapi, supervision og fortsat implementering af den religionspsykologiske praksis.

Foreningen Agapes formål er at udøve og fremme diakoni gennem livshjælp og troshjælp.

Læs mere på agape.dk

agape
hele mennesket

BIBEL LÆSER RINGEN

PODCAST FRA

BibelBreak
EN BIBELÅBNER TIL ØRENE – OG HJERTET

Vi er en kristen specialefterskole,
der arbejder med elever med særlige behov.
Du får muligheden for at indgå i
undervisning, vagter, valgfag og meget andet!
Se mere om skolen på: sdrborkefterskole.dk
Ansættelse efter gældende overenskomst mellem
Finansministeriet og LC
Ansøg på: info@sdrborkefterskole.dk

Sdr. Bork
Efterskole
"SKOLEN FOR HELE MENNESKET"

24/12
Julemagasinet

FORUDBESTIL
SENEST 30. SEPTEMBER
OG DEL UD TIL JUL!

1000+ stk.: 15 kr./stk.
100-999 stk.: 20 kr./stk.
50-99 stk.: 25 kr./stk.
25-49 stk.: 30 kr./stk.
Normalpris: 49,95 kr.

LÆS MERE
OG BESTIL
lohse.dk/24-12-2023

MISSION AFRIKA

MISSION
AFRIKA SØGER
UNGDOMSSEKRETÆR

Er du en ung kulturskaber?
Vil du arbejde med formidling og forkyndelse?

Som ungdomssekretær i Mission Afrika bliver du en del af kommunikationsteamet. Her koordinerer du vores ungdomsarbejde, Mission Afrika Youth (MAY).

Dine opgaver og ansvarsområder
- Holde ungdomsmøder
- Deltage i relevante stævner og arrangementer
- Arrangere rejser for unge til Afrika/Cypern

Vores ønsker til dig
- Du er storforbruger af – og forstår dynamikkerne i – SoMe
- Du har lyst til at rejse, opleve og møde nye mennesker

I Mission Afrika får du
- Et spændende job i en moderne missionsorganisation
- Samarbejde i et team i en spændende udvikling

Tiltrædelse 1/1 2024 eller efter aftale.
Se fuldt stillingsopslag på missionafrika.dk/jobopslag
Ansøgningsfrist: 1/11 2023.

MentalTouch hjælper Mission Afrika med at rekruttere til denne stilling.
MentalTouch Rekruttering

LM's nye volontører er i fuld gang

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **FOTO** PRIVAT

VOLONTØRPLAKAT

Med dette magasin følger en plakat over LM's udsendte volontører for skoleåret 2023/24. Hæng den på dit køleskab, og bed for, at de må komme godt ind i arbejdsopgaverne og livet som udsendte.

Du kan bestille flere plakater ved henvendelse til LM's sekretariat på tlf. 48 20 76 60.

Plakaten kan også downloades via dlm.dk.

CECILIE IDORN OG EMMA STAUGÅRD JØRGENSEN, PHNOM PENH, CAMBODJA

Vi er i gang med at vænne os til den ekstreme varme og luftfugtighed og den meget anderledes kultur, der er her i Cambodja. Men humøret er højt, og vi nyder det hernede.

Vi er startet i en kirke, hvor størstedelen af medlemmerne er kommet til tro inden for de seneste fem år. Det er vildt at mærke deres glæde over at have fundet Jesus.

NICOLINE SØLVSTEN NISSEN OG AMALIE HALD, IRINGA, TANZANIA

Solen, sproget og kulturen er bare en lille del af forskellene på Tanzania og Danmark. Swahiliundervisning er både givende og udmattende på samme tid, men vi kan mærke, at det gør en kæmpe forskel.

Vi glæder os dog til at starte arbejdet på børnehjemmet Huruma Center.

LM kæmper for sandheden og vores børns bedste

NY BOG OM SEKSUELLE OVERGREB, SOM INVOLVERER LM, MINDER OS OM **FORTSAT AT HAVE FOKUS PÅ FOREBYGGELSE**, PÅPEGER GENERALSEKRETÆR SØREN SKOVGAARD SØRENSEN.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN **FOTO** UNSPLASH

I 2019 udkom en norsk undersøgelse, som viste, at vold og seksuelle overgreb forekommer som andre steder i kirken og kristne sammenhænge. Det blev et wake up-call for generalsekretær i LM, Søren Skovgaard Sørensen.

"Det blev jeg ærligt talt overrasket over. For det betyder desværre, at vi i LM ikke kan sige os fri for den slags. Men vi må gøre alt, hvad der står i vores magt for at undgå, at det finder sted," siger han.

KOMMENDE BOG SKILDRER OVERGREBSSAG FRA LM'S BØRNEHJEM

Til september udkommer Peter Øvig Knudsen med en bog, som blandt andet omtaler overgreb fra slutningen af 1960'erne på LM's tidligere børnehjem i Tarm.

"Det er ikke meget, vi ved om den kommende bog, og selvom den pågældende sag har været i medierne før, gør det ondt igen," siger Søren Skovgaard Sørensen.

"Det er en stor sorg, at vi har den historie med os."

For at kunne skrive bogen har Peter Øvig Knudsen brugt forskellige kilder, og han har blandt andet bedt LM om adgang til organisationens arkiver og gamle protokoller.

"LM kæmper for sandheden, og vi vil derfor

<

"LM kæmper for sandheden, og vi vil derfor ikke mørklægge noget som helst," siger generalsekretær Søren Skovgaard Sørensen.

ikke mørklægge noget som helst. Derfor valgte man i sin tid at give forfatteren aktindsigt og adgang til de aktuelle arkiver – i anonymiseret form," siger generalsekretæren.

"Denne åbne og sårbare strategi falder måske nogen for brystet. Andre er derimod lettede – det gælder især ofrene og de vidner, som ikke blev hørt og troet dengang. Jeg har selv talt med nogle af vidnerne og har efterfølgende tilbudt dem hjælp og rådgivning. Jeg er uden ord – min medfølelse er stor efter at have hørt vidnernes beretninger fra det, der er sket på børnehjemmet."

EN UDFORDRING AT FÅ OPLYSNING UD TIL ALLE

"LM har i flere årtier arbejdet målrettet på at forebygge overgreb og anden grænseoverskridende adfærd. Vi kan ikke ændre på fortiden. Det, vi kan i dag, er at forebygge, at det sker igen," siger generalsekretæren.

"Når vi bliver mindet om en sag som den, Peter Øvig Knudsen beskriver i sin bog, glæder jeg mig over, at vi allerede har materiale og resurser, som forbereder og udruster folkene ude i lokalforeningerne til at håndtere den slags sager."

Men det betyder samtidig, at LM står med en konstant udfordring om at få folk gjort bekendt med disse resurser og få informationer givet videre.

"Det skal ikke blot være tilgængeligt for LM's ansatte, men også for alle de frivillige. Derfor må vi igen og igen kommunikere det ud og være opmærksomme på en kontinuerlig oplysning på området."

LM SØGER HJÆLP EKSTERNT

Fokus på dette emne kommer ikke af sig selv, så derfor er det noget, som LM løbende må arbejde ind i sin kultur.

"Vi skal vide, hvordan vi skal reagere, når vi observerer noget mistænkeligt eller uacceptabelt. Det gælder den enkelte, men i høj grad også de bestyrelser, som kan blive involveret i en sag. De har også et ansvar og vil i nogle tilfælde skulle beslutte, hvordan man vil handle," siger Søren Skovgaard Sørensen.

Han understreger, at LM ønsker at følge lovgivningen og benytter sig af eksterne professionelle.

"Vi klarer ikke sagerne internt, men involverer sociale myndigheder og politiet. Og vi rådspørger os hos socialtilsynet for procedure og juridisk hjælp," understreger han. ■

NÆSTE NUMMER AF TRO & MISSION SÆTTER FOKUS PÅ MAGT OG MISBRUG

I anledning af Peter Øvig Knudsens nye bog vil tema-artiklerne i det kommende nummer have fokus på overgreb i kirkelige sammenhænge. Vi bringer også et interview med Peter Øvig Knudsen.

RESURSER OG FOREBYGGENDE TILTAG I LM

I to årtier har LM indsamlet børneattester på frivillige og ansatte, og tilbage i 2003 udgav LM også for første gang en vejledning med retningslinjer i forbindelse med seksuelle overgreb.

Vejledningen, som bærer titlen *For vores børns bedste*, er siden blevet revideret i 2007 og igen i 2020.

For at gøre informationerne mere tilgængelige har man også lavet en forkortet udgave af den 27 sider lange vejledning. Den er offentligt tilgængelig på dlm.dk.

Sammen med 22 andre kirker og kristne organisationer har LM i år underskrevet et værdisæt med navnet *Etos for god adfærd i kirker og kristne hjem*. Det skal skabe øget opmærksomhed på grænseoverskridende adfærd og overgreb i kirkelige miljøer og forpligte de enkelte kirker på at foretage forebyggende tiltag.

Missionærer ser frem til nye opgaver som lederpar på center i Iringa

PÅ RETRÆTE- OG MISSIONSCENTRET VIL MISSIONÆRERPARRET MARGUNN OG GEIR TORE SALMELID HAVE FOKUS PÅ **UNDERVISNING I ÆGTESKAB OG MISSION.**

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN **FOTO** PRIVAT, EZEKIEL OLE SASINE

Den 1. september rejste Margunn og Geir Tore Salmelid fra Stavanger i Norge til Iringa i Tanzania.

Her skal de frem til 2026 varetage opgaverne som undervisningsledere og undervisere på det lutherske retræte- og missionscenter i byen – et center, som LM har oprettet sammen med den lutherske kirke i Tanzania.

Parret har tidligere været udsendt til Tanzania i en lang periode (1996-2021), hvor de var i det nordlige Tanzania, men denne gang skal det erfarne missionærpar cirka 1.000 kilometer sydpå.

"Vi glæder os til at bo i Iringa og lære menneskene i byen at kende. Selvom det er et nyt område for os, er en af vores fordele, at vi har brugt sproget i mange år og i høj grad kender kulturen," siger Geir Tore.

"Det er nok derfor, vi er blevet spurgt," tilføjer Margunn.

Margunn og Geir Tore var på besøg sidste år i maj og deltog i et ægteskabskursus på LRMC i Iringa. Det gav dem en lille fornemmelse af, hvad de skal i gang med.

ÆGTESKABSKURSER MED DOBBELT SIGTE

I første omgang skal Margunn og Geir Tore stå for nogle ægteskabskurser, som henvender sig til lokale præster og evangelister. Men man håber, at præsternes erfaringer fra kurset også vil blive til gavn i menighederne.

I forbindelse med disse kurser skal Margunn blandt andet arbejde sammen med missionæren Ruth Bach-Svendsen.

"Hun er godt inde i stoffet, så det bliver spændende at skulle arbejde sam-

men med hende," fortæller Margunn.

En del af parrets opgaver er også at skabe relationer i området og finde dygtige, lokale undervisere til centeret. Det må nemlig ikke blive en "hvid elefant", som Geir Tore kalder det, hvor ansvaret for aktiviteterne og projekterne i for høj grad ligger på de tilrejsende missionærer.

Geir Tores titel bliver undervisningsleder, og han kommer til at arbejde tæt sammen med den lokale leder af centeret, Oswald Ndelwa.

Margunn, der er uddannet lærer, får undervisningsopgaver i forbindelse med kurser på centeret.

VIL SKABE ØGET FOKUS PÅ EVANGELISERING OG MISSION

Håbet er, at centret kan skabe rammen for et godt samarbejde mellem LM, det lokale stift og den lutherske kirke i Tanzania. På den måde jkan man få et stærkere fokus på international mission.

"Den lutherske kirke i Tanzania kunne godt blive bedre, både når det gælder national og international mission. Så mission skal i fokus på centeret, så kirken ser behovet for mission - også uden for landets grænser. Derfor vil vi også gerne på sigt udbyde kurser om evangelisering og mission," siger Geir Tore.

Margunn og Geir Tore håber, at centret vil få en plads i folks bønner, så centret må blive en velsignelse.

"Vi har brug for at finde gode folk til at undervise, og at alt lægger sig til rette med samarbejdet," siger Margunn. ■

MARGUNN OG GEIR TORE SALMELID

- Margunn: født 1966, uddannet lærer.
- Geir Tore, født 1968, uddannet teolog.
- Udsendt af Norsk Luthersk Misjonssamband første gang til Tanzania 1996. Det meste af tiden boede de i Tarime i Nordtanzania og arbejdede primært i Mara Stift.
- Udsendt af LM til Kiabakari Bibelskole fra 2019-2021.
- 2023: Kursusvirksomhed i Iringa og undervisning på Ilambilole bibelskole.

TEMA:
TAKNEMME-LIGHED

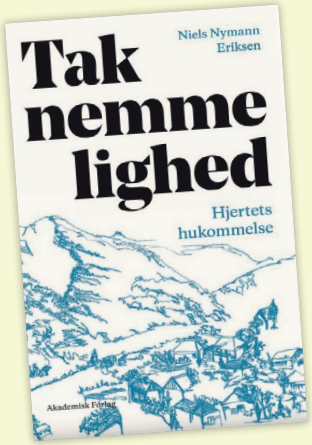
Mangel på taknemmelighed kan måske virke som et luksusproblem, men taknemmelighed er faktisk afgørende for troen og en kilde til glæde og frimodighed i livet som kristen.

På de følgende sider kan du læse om, hvor taknemmelig man kan blive for en ovn, og blive klogere på den falske modsætning mellem fromhed og livsnydelse. Du kan også finde råd til, hvordan taknemmelighed kan opøves gennem ritualer og refleksion.

HJERTET OMVENDES, NÅR VI SIGER TAK

VI MENNESKER GLEMMER HELE TIDEN GUDS GODHED MOD OS. DERFOR HAR VI BRUG FOR **HELT PRAKTISKE RITUALER, SOM VÆKKER VORES TAKNEMMELIGHED**, MENER SOGNEPRÆST OG FORFATTER NIELS NYMANN ERIKSEN.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **ILLUSTRATION** FREEPIK

Niels Nymann Eriksens bog *Taknemmelighed – Hjertets hukommelse* udkom i 2022 på Akademisk Forlag.

Taknemmelighed skal læres – hele livet. Det kommer ikke af sig selv.

Det er essensen i sognepræst Niels Nymann Eriksens nyeste bog *Taknemmelighed*, som handler om den åndelige disciplin at se på sit liv med et taknemmeligt blik.

Som barn lærte hans forældre ham at sige tak. Når nogen gav ham en gave, skulle han "se op, give hånd og sige tak." Det var almindelig høflighed. Sådan blev de fleste børn opdraget, ligesom mange gør det i dag.

"Det er en skik, der godt kan fremstå overfladisk og tillært, men i virkeligheden er der noget dybt vigtigt på spil her," fastslår han.

"Idet man siger tak for noget, siger man i virkeligheden: 'Jeg kan ikke takke mig selv for det her. Jeg har været afhængig af dig, som jeg retter takken imod'."

TAKNEMMELIGHED SKABER BRO

"Når vi mennesker udtrykker vores tak, sker der noget imellem os," fastslår forfatteren.

Først løftes blikket fra gaven til giveren. Dernæst rækkes hånden ud fra modtager til giver, og idet den gribes, etableres en hængebro mellem de to. Derfor mener han, det er vigtigt at tage de takkeritualer, vi har, alvorligt, som at sige tak for maden ved at synge et bordvers eller bede en bøn.

"Det lærer os, at selv om vi har været nede i supermarkedet og købe ind, er det i sidste ende Gud, Skaberen og Opretholderen, vi må takke for, at vi kan sætte os ved bordet og spise maden."

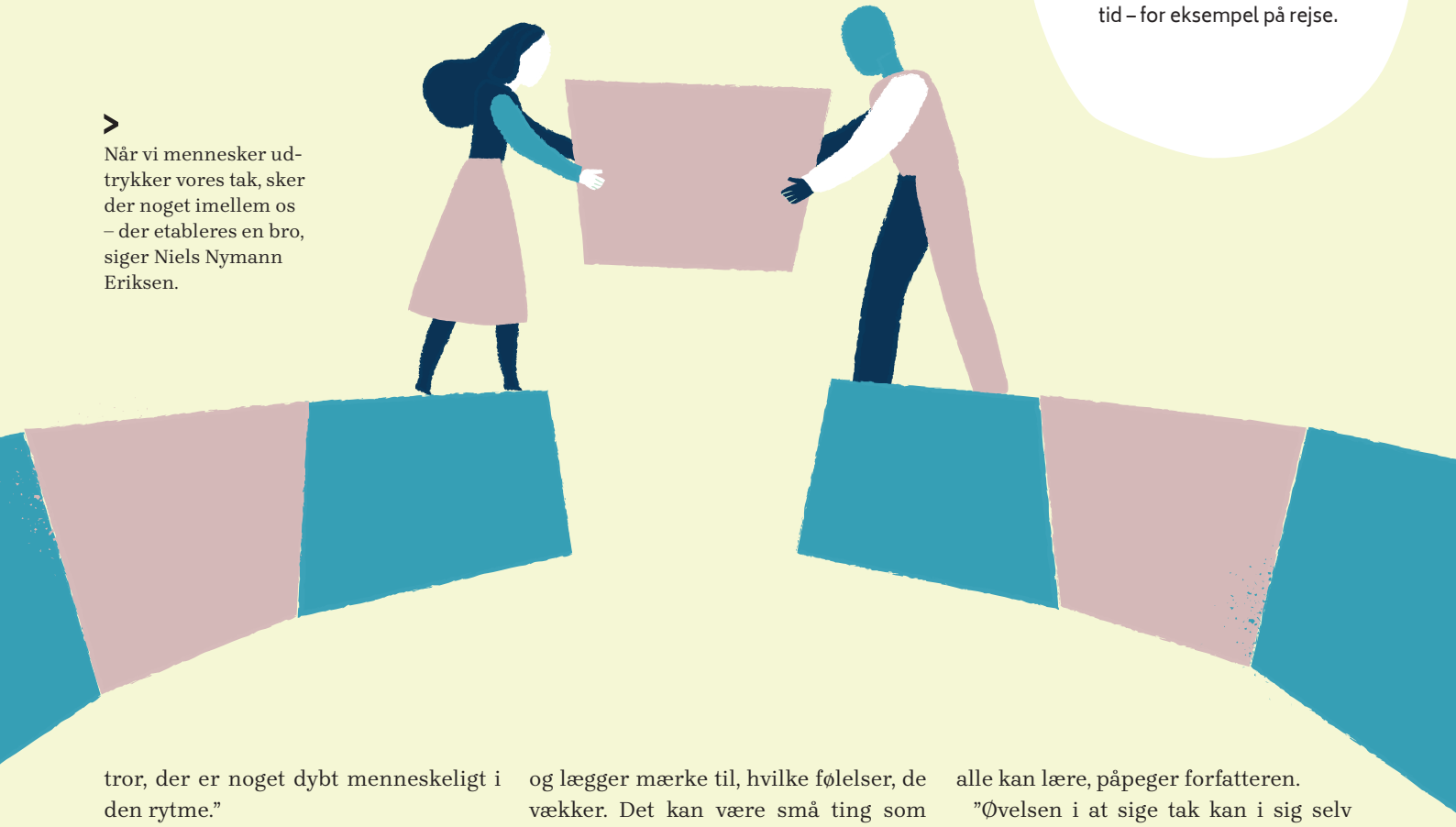
Grunden til, at vi har brug for helt praktiske takkeritualer, er, at vi har det med at glemme, hvor god Gud er mod os, påpeger han.

"Det er, ligesom vi ser det i Gammel Testamente, og som det gentager sig helt tilbage fra Mosebøgerne: Israelitterne glemmer Guds godhed, og de takker sig selv for deres succes. Så oplever de stor nød og råber til Gud om hjælp. Når de er kommet igennem det, glemmer de deres afhængighed af Gud. Jeg

GODE RÅD FRA BOGEN "TAKNEMMELIGHED"

Afsæt ti minutter til et kærligt tilbageblik på dagen, der er gået. Sig tak, og se fremad mod dagen i morgen.

Download app'en "Pray as you go" – en hjælp til daglige eftertanker over en bibeltekst, når du lige finder tid – for eksempel på rejse.

Når vi mennesker udtrykker vores tak, sker der noget imellem os – der etableres en bro, siger Niels Nymann Eriksen.

tror, der er noget dybt menneskeligt i den rytme."

ET KÆRLIGT TILBAGEBLIK PÅ DAGEN

Niels Nymann Eriksen benytter selv det, han i sin bog kalder for "et kærligt tilbageblik på dagen."

"Det går ganske enkelt ud på, at når dagen er ved at være slut, sætter jeg mig ned i stilhed og åbner mit hjerte for Gud. Ser tilbage på dagen – ikke sådan, at jeg gennemgår min dagbog bagfra – men jeg lader det træde frem, der vil træde frem, og siger tak for det. Lader de små ting vise sig i deres storhed og lægger mærke til, hvilke følelser, de vækker. Det kan være små ting som duften af kaffe, et solstrejf eller lyset udenfor. Alle de elementære ting, som man risikerer at overse."

Når først man får begyndt, har taknemmeligheden det nemlig med at brede sig, forklarer han.

"Det er ligesom at gå udenfor en mørk nat og se på stjerner: Når man først har fået øje på én, dukker der masser af andre op."

ALLE KAN LÆRE AT SIGE TAK

Nogle mennesker har af natur et lyst sind, men taknemmelighed er noget, vi alle kan lære, påpeger forfatteren.

"Øvelsen i at sige tak kan i sig selv virke mekanisk, men over tid kan den kalde noget dybere frem i os. Der er et element af hjertets omvendelse i det," erkender han.

"Som kristne tror vi jo på, at endemålet for vores liv er, at vi skal tage del i den lovsang, som naturen allerede synger, men som vi mennesker har glemt. Derfor har vi brug for at få skærpet vores opmærksomhed på det, vi har at takke for, så vores sind bliver stemt med en dybere resonans af taknemmelighed." ■

Vi bad i en måned, og Gud gav os en ovn

I CAMBODJA ER EN OVN IKKE HVERMANDS EJE. DERFOR VAR TAKNEMMELIGHEDEN STOR, DA KOLLEGIET I SIEM REAP FIK FORÆRET EN OVN. THEARA, DER ER LEDER AF KOLLEGIET, **STOLER PÅ GUDS OMSORG, OGSÅ NÅR HAN ER LÆNGE OM AT SVARE.**

TEKST KAJA LAUTERBACH **FOTO** THEARA SIM

I Cambodja er det kun de rige, der har en ovn. Derfor skulle mange af de unge først til at lære, hvordan man bruger den.

Vi var virkelig, virkelig glade og så taknemmelige både over for mennesker og Gud, siger Theara Sim, der er leder af kollegiet.

En dag sidst i maj var der stor fest på LM's kollegium i Siem Reap i Cambodja.

"Vi var virkelig, virkelig glade og så taknemmelige både over for mennesker og Gud," siger Theara Sim, der er leder af kollegiet, hvor der bor 40 unge mennesker, der studerer på universitetet i byen.

Glæden og taknemmeligheden skyldtes, at kollegiet havde fået en ovn.

I Cambodja er en ovn ikke standardudstyr i et køkken. Det er kun rige mennesker, der har sådan en, og derfor var der heller ingen ovn i kollegiets køkken, fortæller Theara.

De unge, der bor på kollegiet, havde heller ingen kendskab til, hvordan de skulle bruge en ovn, men LM's volontører ville gerne lære dem at bage kage, og derfor tog de ovnen fra volontørboligen med frem og tilbage. Det skabte et ønske hos dem om at få en ovn.

"Vi bad Gud om en ovn ved alle andagter i en måned. Vi bad også om den ved en særlig bønneaften på kollegiet: 'Vi vil så gerne have en ovn. Gud, vil du ikke nok lade os få en'," siger Theara.

"Og bønnesvaret kom midt i maj. Gode venner fra Danmark forærede os en ovn. Det var vildt fantastisk. Det var, som om vi pludselig også var blevet rige."

Et par uger senere var der fest på kollegiet igen. Da blev ovnen nemlig indviet med en pizzaaften, hvor volontørerne lærte de unge, der bor der at bage pizza selv. Det var der ingen af dem, der havde prøvet før.

"Det var en kæmpe succes," jubler Theara.

GUD VIL LÆRE OS TÅLMODIGHED

Det er dog langt fra altid, Gud opfylder bønnen så hurtigt og konkret, erkender Theara.

"Men tilliden til Gud er altid stærkere end mine bekymringer. Når vi møder svære ting i livet, er det Gud, der vil lære os tålmodighed," siger hun.

"Vi skal altid sige tak til ham for det, der sker – også når han ikke svarer, som vi gerne vil have det. Når livet er hårdt, må jeg nemlig stole på, at det er, fordi han har noget bedre til mig og vil give mig mere, end jeg forventer."

VISER SIN TAKNEMMELIGHED TIL GUD VED AT HJÆLPE MENNESKER

Theara tøver ikke med at sige, at hun har et godt liv.

"Jeg har en dejlig familie med to børn og mange venner – også nogle, jeg har kendt helt siden barndommen. Og jeg er virkelig glad for mit job som kollegieleder. Her har jeg mulighed for at tage mig af mange unge mennesker," siger hun og tilføjer, at det bedste er, at hun kan give troen på Jesus videre til dem.

Den tro, som hun selv fandt i 2011, da hun som studerende boede på et kristent kollegium i Cambodjas hovedstad Phnom Penh.

"Jeg er vokset op i en buddhistisk familie, men gennem kristent fællesskab, bibelundervisning og kirkegang på kollegiet voksede troen på Jesus som min frelser frem," siger hun.

"Ved at gøre godt for andre mennesker og vise dem hen til Jesus kan jeg vise min taknemmelighed til Gud. Det er nemlig helt fantastisk, at han vil bruge mig i sin tjeneste."

LM's missionærer og volontører i Siem Reap har alle deres gang på kollegiet. De er med i dagligdagen, holder andagter og bidrager med mange aktiviteter. Theara er meget taknemmelig for, at de er der.

"Gud viser sin nåde ved at sende fantastiske mennesker til mig. Vi er vidt forskellige, men vi komplementerer hinanden," siger hun. ■

Nydelse og fromhed er ikke modsætninger

GUD KAN OGSÅ BLIVE TAKKET OG ÆRET, NÅR VI NYDER ET GODT GLAS VIN. SOM KRISTNE KAN VI BETRAGTE DETTE LIVS GAVER, SOM EN FORSMAG PÅ DEN NYE JORD.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN **FOTO** PEXELS

”Nydelsen bliver større, når vi deler den med en anden. Og når vi takker Gud og viser ham taknemmelighed, fuldbyrdes glæden,” siger Manuel Vigilius, som er en del af prædikenteamet i Københavnerkirken.

Ifølge ham er gaverne, vi giver hinanden juleaften, et godt eksempel på det.

”Der vil man jo gerne vil have det, man har ønsket sig, og jeg kunne derfor bare have købt mine gaver selv. Men det gode ved juleaften er, at man giver det til hinanden og får lejlighed til at sige tak for det. Det ændrer alt, når man begynder at se, at livet og de ting, vi har, er en gave. Da kommer glæden til at præge ens liv,” siger Manuel Vigilius.

FINERE AT VÆRE KNUGET OG KNUST

Ifølge Manuel Vigilius har man inden for missionske sammenhænge nok set mest op til de alvorsfulde følelser.

”Jeg har oplevet meget glæde, også i min opvækst i Luthersk Mission, og der er så meget, jeg er taknemmelig for. Men der har været en tendens til, at det var lidt finere at være anfægtet, knuget og knust end at være glad. Og den personlige vækkelse – for eksempel – har man i højere grad forbundet med frygt og gråd end med fest og glæde over, hvad Jesus har gjort for os,” påpeger Manuel Vigilius.

"Så i en sammenhæng, hvor blikket for evigheden og den evige frelse har stået stærkt, er nydelsen og glæden over dette liv blevet behandlet med en vis mistænksomhed."

Han peger på, at nogle mennesker derfor kan have fået et billede af Gud som én, der, som C.S. Lewis udtrykker det, "går rundt og holder øje med, om der er nogen, der har det lidt for sjovt, så han kan sætte en stopper for det".

"Sådan et gudsbillede kan medføre, at man tror, at festen og fromheden, livsnydelsen og kristenlivet nødvendigvis er uforenelige."

GUD SIGER: I MÅ GODT

Den misforståelse kender Manuel Vigilius godt fra sig selv.

”Jeg slås selv med den. Den tanke, at der skulle være en dissonans mellem fromhed og at nyde og være begejstret, er boret ind i mit hjerte,” erkender han.

At der skulle være et misforhold mellem fromhed og at nyde, stammer helt tilbage fra syndefaldet, hvor mennesket for første gang introduceres for den tanke, at Gud i virkeligheden forholder menneskene noget godt, påpeger Manuel Vigilius.

”’I må gerne’. Det er egentlig det første, Gud siger. ’I må spise af alle træerne. Der er bare én ting, som I skal holde jer fra, fordi jeg er hellig og sand og elsker jer og ved, hvad det vil indebære.’ Det er derimod Satan, som siger: ’Gud vil snyde jer for noget godt og spændende’,” fortæller han.

EN FORBEREDELSE TIL EVIGHEDSFESTEN

Fordi den løgn er blevet introduceret for menneskets hjerte, kan man som kristen godt blive fristet til at dele sit liv op i to kamre: et kammer, hvor Gud er, hvor der er alvorligt og fromt, og et andet kammer, hvor man kan sænke skuldrene, grine, nyde og feste.

”Men Jesus drak vin, var til fest, hvilede sig, brugte tid med sine venner. Og hvis Jesus gjorde det, er det nok o.k.,” fastslår Manuel Vigilius.

Naturligvis består kristenlivet ikke kun i nydelse og fest. Forsagelsen og

behovsudsættelse hører også til.

”Personligt er jeg meget taknemmelig for, at der var nogen i min opvækst, som satte gode ting til side for min skyld. For eksempel kunne mine søndagsskole- og ungdomskredsledere have nydt en søndag formiddag i haven eller en hyggelig mandag aften foran fjernsynet, men ‘Røde Jørgen’ og Annelise gav afkald på de nydelser, for at jeg og utallige andre kunne høre om Gud”, fortæller han.

Ifølge Manuel Vigilius er det at nyde et godt glas vin, et godt måltid med vennerne eller se en god tv-serie også en måde at ære Gud og forberede sig til evighedsfesten med Gud.

”Vi kan øve os her på jorden, ære ham og nyde hans gode gaver. Det er en øvelse, en forsmag, en forberedelse på den store fest. Her skal det sanselige og nydelsesfulde nemlig være renset for synd og fristelser, fuldt ud være integreret med Guds virkelighed.” ■

^ I missionske sammenhænge, hvor blikket for evigheden og den evige frelse har stået stærkt, er nydelsen og glæden over dette liv blevet behandlet med en vis mistænksomhed, mener Manuel Vigilius.

JULIA STAUGÅRD JØRGENSEN
VOLONTØR I CAMBODJA 2022-2023
JULIASTAUGARD@GMAIL.COM

TAK FOR ALT, **DU HAR GJORT** FOR MIG

Vær altid glade, bed uophørligt, sig tak under alle forhold; for dette er Guds vilje med jer i Kristus Jesus (1 Thess 5,16-18).

Tak er et ord, vi ofte hører i dagligdagen. Vi takker for maden, for hjælpen, for det, vi får givet og samværet med andre. Vi takker for små som store ting. Når vi ser hjælpen så tydeligt foran os, giver det mening at sige tak. Ja, alt andet ville næsten virke forkert.

Nogle gange oplever vi så stor hjælp fra andre, at det blot at give det sølle ord på tre bogstaver tilbage, ikke kan dække den taknemmelighed, vi sidder med. Måske er der én, der har tilsidesat alt andet for at prioritere dig, eller en person, der ledte dig til Jesus. Hvor meget vildere er det så ikke med ham, der sendte sin søn til jorden. Ham, der lod sin eneste søn korsfæste for din skyld, fordi han vidste, at det var din eneste vej til frelsen. Det er ikke øjenfaldende i hverdagen, men det gør det ikke mindre vigtigt.

Gud har givet os alt det, vi har, og af den grund skal vi være taknemmelige. Pengene, der hver måned kommer ind på kontoen, kan jeg hurtigt selv tage æren for, når sandheden egentligt er, at Gud har givet mig arbejdet og evnerne, der skal til. Hjemmet, jeg trygt sidder i, kan give mig følelsen af stolthed på grund af mit hårde arbejde, men sandheden er, at Gud har givet mig det. Alt, hvad Gud giver os af ting, oplevelser og venner, skal vi takke for.

Når det synes svært, må vi bede om visdom til at se, at alt det, vi har og hver dag får, kommer fra Herren.

tro i familien

Læs siderne sammen i familien!

Gid jeg havde en hund ...

Bibelen siger: Vær taknemmelige (Kolossenserbrevet 3,15).

Men altså: Hvor kunne jeg godt tænke mig at bo ved vandet. Så kunne jeg tit bade. Og jeg kunne godt tænke mig at have en hund – og en hest. Indimellem mærker jeg et savn – for alt det havde jeg som barn. Og når jeg møder folk, der har noget af det, ja, så sker det, at jeg mærker et stik af misundelse.

Der er også ting, der er svære i mit liv.

Det er godt indimellem at tænke på det, vi savner, og det, der er svært. Så kan vi måske gøre noget ved det? Eller måske kan vi vælge at acceptere situationen?

MEGET AT VÆRE TAKNEMMELIG FOR

Men: Jeg har faktisk også ret meget, der er godt i mit liv: min familie, venner, spændende ting at lave ... Og for resten: Jeg har mad hver dag (også indimellem is og chokolade), jeg har tøj og hjem, og der er ikke krig i mit land. Jeg hører også til de heldige, der både kan se og høre og gå og skrive og ...

Der er egentlig ret meget, jeg kan være taknemmelig for. Og så har jeg endda endnu ikke nævnt, at jeg har fået lov at blive Guds barn. Gud elsker mig. Jeg må tale med ham om alt.

Og han har lovet mig, at det en dag er slut med alle savn og alt svært! Mon ikke jeg på den nye jord får lov til både at bade og ride og lege med hunde, lige så tit jeg vil? Hold da op, hvor har jeg egentlig meget at være taknemmelig for.

TAK HERREN, FOR HAN ER GOD

Så måske skal jeg tænke lidt mere på alt det? Når jeg er taknemmelig, er jeg mere glad. Jeg er også rarere at være sammen med. Og Gud får mere ære og tak. "Tak Herren, for han er god" (Salme 136,1), står der også i Bibelen.

Legen her på siden udfordrer os til at tænke på noget af alt det, vi kan være taknemmelige for. Måske vil I prøve den? ■

» Jeg vil lovprise Guds navn med sang og ophøje ham med tak.

SALME 69,31

IDEER TIL SPIL OG LEG

Har I fået lyst til at spille eller lege mere?

Tro i Familien har lavet en inspirationsliste med materialer – blandt andet spil og aktivitetsbøger med kristent indhold.

Find listen på www.dlm.dk/troifamilien eller på Tro i familiens Facebook.

TAKKELEG

Nu kan I spille TAKKE-leg – ikke PAKKE-leg – selvom det faktisk er lidt det samme. Her kan I nemlig blive mindet om nogle af alle de ting, I måske allerede har fået.

Find en terning frem, og spil jer ind til smiley'en og glæden.

I kan spille med én brik hele familien eller have en brik hver.

I skiftes til at slå med terningen og rykke brikken frem. Kig på det felt, I lander på. Hvad får det jer til at tænke på, som I er taknemmelige for?

Tak

Når I er kommet ind til centrum, kan I sige tak til Gud, for de ting, I har snakket om. Eller I kan gøre det næste gang, I beder sammen.

I kan også tage spillet frem en dag, hvor I har besøg, måske af jeres bedsteforældre. Hvad mon de er taknemmelige for?

>
Der kommer mange forskellige mennesker til Tyrkiet i disse år. Blandt disse er flygtninge og studerende fra Iran og Afghanistan.

FLYGTNINGE I TYRKIET **STRØMMER TIL KIRKERNE**

DEN TYRKISKE KIRKE VOKSER EKSPLOSIVT I DISSE ÅR. DEN FYLDES AF TYRKERE, DER KOMMER TIL TRO, OG AF KRISTNE **FLYGTNINGE FRA IRAN OG AFGHANISTAN**.

TEKST SANDER HANSEN **FOTO** SANDER HANSEN

+
Det er farligt for tyrkere at bekende sig som kristne. Derfor er Josva, Nasrin og Simon dæknavne.

For 100 siden var 25 procent af tyrkerne kristne, men i dag er der kun cirka 0,5 procent kristne i landet. Forfølgelse, drab, politisk pres og meget andet har efterladt den tyrkiske kirke lille og skrøbelig.

Men i disse år vokser kirken eksplosivt. I 2013 var der 3-4.000 evangeliske kristne. Nu er der 10.000, og der åbnes nye kirker i dele af Tyrkiet, hvor der tidligere ikke fandtes en evangelisk menighed.

”Der sker en åbning i de her år, og der er meget mere nysgerrighed i Tyrkiet. Det spirer, og folk begynder at undersøge kristendommen,” fortæller Caleb Petersen, der har arbejdet i Tyrkiet i flere år.

”Noget af det bygger på en stor skuffelse over islam og Erdogans styre. Andre har troet på Allah og bedt til ham i mange år, men ikke fået svar og begynder at stille spørgsmål ved, om det så virkelig er sandt?”

Flere af de søgende støder på evangeliet gennem radiomission, på internettet eller i de kirker, der er i landet.

FLYGTNINGE KOMMER TIL TRO

10.000 tyrkiske evangeliske kristne er dog ikke meget ud af en befolkning på 82 millioner. Men Tyrkiet har omkring fire millioner flygtninge i landet, og en del af dem er kristne, som er flygtet på grund af deres tro.

Mange af de iranske kristne flygter nemlig gennem Tyrkiet. Josva har boet længe i Tyrkiet, og han har bemærket de iranske kristnes effekt på landet.

”Der er i hvert fald 35.000 iranske kristne flygtninge her. Regeringen har besluttet, at de ikke skal klumpes sammen i de store byer, hvilket har spredt dem ud over hele Tyrkiet – og de tager deres tro med sig,” fortæller han og fortsætter.

”De iranske kristne taler med tyrkerne og fortæller dem, hvorfor de selv har forladt islam. Det er effektivt, og nu er der også tyrkere, som kommer til tro på grund af iranerne.”

IRANSKE FLYGTNINGE STYRKER DEN TYRKISKE KIRKE

At den iranske vækkelse kommer tyrkerne til gode, er Nasrin et levende eksempel på. Hun er selv født og opvokset i Iran, men i dag har Nasrin lært tyrkisk og er aktiv i en tyrkisk kirke i Ankara.

”Da jeg var teenager, havde jeg så mange spørgsmål til islam. Jeg spurgte igen og igen. Jeg studerede Koranen og fandt en del ting, der virkede som selvmodsigelser. Og jeg kunne ikke finde gode svar på dem.”

Lærerne i skolen kunne ikke forklare det godt nok for Nasrin, og hun besluttede, at religion ikke var noget for hende. Nogle familiemedlemmer var imidlertid taget til Istanbul for at arbejde. Her havde de hørt om Jesus og var kommet til tro. Men det vidste Nasrin og hendes familie hjemme i Iran ikke.

”En nat havde jeg en drøm, hvor jeg var et får. Hen over bakken kom en person gående. Der var et stærkt lys bag ham, og han samlede mig

» De iranske kristne taler med tyrkerne og fortæller dem, hvorfor de selv har forladt islam. Det er effektivt, og nu er der også tyrkere, som kommer til tro på grund af iranerne.

op og bar mig tilbage mod lyset. Og så vågnede jeg. Det var en meget mærkelig drøm, som jeg ikke forstod. Noget tid efter kom familien tilbage på besøg fra Tyrkiet, og de havde en gave med til mig. Det var en bibel, hvor der på første side stod: 'Jeg er den gode hyrde' – og så var jeg nødt til at vide mere," fortæller hun.

Nasrin, hendes forældre og søskende kom til tro, og familien flyttede siden til Tyrkiet for at få bedre uddannelses-muligheder til deres børn.

DET BLIVER EN LANGSOM PROCES

"Det er fantastisk at kende Jesus. Han er så tålmodig, kærlig og vedholdende. Han sætter mig fri. Og så kan han og Bibelen holde til, at jeg stiller spørgsmål. Min præst siger, at jeg må spørge *alt* det, jeg vil, og selvom jeg ikke forstår alt i Bibelen, er det så frisættende," siger hun.

Simon, der i mange år har støttet den tyrkiske kirke med at dele evangeliet, fortæller:

"Den tyrkiske kirkes fremtid ser lys ud, men jeg tror stadig, at det bliver en langsom proces," fortæller han.

"Der er en åbenhed lige nu, og jeg tror, at vi ser ind i en genopblomstring af kristendommen i Tyrkiet." ▪

ISRAEL VIL IKKE GIVE VISUM TIL KRISTEN ORGANISATION

DEN INTERNATIONALE KRISTNE AMBASSADE I JERUSALEM UDFØRER DIAKONALT ARBEJDE I LANDET, MEN DELE AF DEN ISRAELSKE REGERING **ØNSKER AT BREMSE MISSIONSARBEJDE BLANDT LANDETS JØDER.**

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN **FOTO** EFTERSKOLEN SOLGÅRDEN

Den Internationale Kristne Ambassade i Jerusalem blev oprettet i 1980 og betragter genoprejsningen af den israelske stat som et udtryk for Guds trofasthed mod det jødiske folk.

Den Internationale Kristne Ambassade i Jerusalem fortæller, at den israelske stat ikke længere vil udstede arbejdsvisum til deres ansatte i Israel – et visum, organisationen ellers har modtaget rutinemæssigt de sidste mange år.

Det drejer sig om et særligt "præste-visum", og ifølge web-mediet *The Christian Post* skyldes afvisningen, at man ikke betragter organisationen som en religiøs organisation. Vicepræsident og talsperson for den Internationale Kristne Ambassade i Jerusalem David Parsons beskylder nu indenrigsministeriet i den halvt år gamle regering for bevidst at presse kristne organisationer ud af landet, også de pro-israelske, for at bremse mission blandt jøder.

Regeringen med Benjamin Netanyahu i spidsen får sit flertal fra ultranationale og ultraortodokse jøder i parlamentet, og det er netop indflydelsen fra disse, som kan stå bag den seneste tids modstand mod kristent arbejde i landet.

BEKYMRENDE FOR MESSIANSKE JØDER OG KRISTENT ARBEJDE

Ligesom den Internationale Kristne Ambassade i Jerusalem laver Ordet og Israel også socialt-diakonalt i Jerusalem. Generalsekretær Ole Andersen finder regeringens linje bekymrende, særligt i forhold til de messianske jøder i landet.

"Der sidder stærkt anti-messianske folk i den israelske regering, som er utroligt negativt indstillet over for de kristne og de kristne organisationer i landet. I de over 30 år jeg har været involveret i Ordet og Israel, er det den israelske regering, jeg har fundet mest bekymrende," siger han.

Ole Andersen understreger samtidig, at der er mange i landet, som ikke bakker op om den linje, regeringen har lagt.

Ordet og Israel oplever dog ikke selv problemer med at få arbejdsvisum i landet.

"De fleste af vores ansatte er volontører og skal bruge et andet slags visum. Heller ikke vores faste medarbejdere i Jerusalem og Poriya bruger præstevisum," fortæller generalsekretæren. ■

Drømmer du om at lede en veldrevet kristen friskole?
Er du en tydelig og tillidsskabende leder?

Dine opgaver og ansvarsområder

· Pædagogisk og strategisk ledelse
· Fortsat udvikling af skolens tilbud og rammer

Vores ønsker til dig

· Du går forrest i at udleve skolens værdigrundlag
· Du kan sætte retning og sætte rammer

Vi tilbyder

· Et spændende lederjob på en fuldt udbygget skole
· Dygtige og engagerede medarbejdere

Tiltrædelse: 1/12 2023 eller efter aftale.
Se fuldt stillingsopslag på **jakobskolen-aarhus.dk**
Ansøgningsfrist: 11/10-2023.

MentalTouch Rekruttering

MentalTouch hjælper Jakobskolen med at rekruttere til denne stilling. Kontaktoplysninger og link til uploading af ansøgning: Se stillingsopslaget.

MISSION AFRIKA SØGER
MØDEHOLDER

Mission AFRIKA

Brænder du for formidling og forkyndelse?
Trives du med at møde mennesker?

Som mødeholder i Mission Afrika bliver du en del af kommunikationsteamet, hvor vi målrettet arbejder for at gøre vores internationale arbejde kendt i forskellige kirkelige sammenhænge i Danmark.

Dine opgaver og ansvarsområder

- Afholde møder i kirkelige sammenhænge i Danmark
- Deltage i relevante stævner og arrangementer

Vores ønsker til dig

- Du er en dygtig kommunikator foran en forsamling
- Du har lyst til at rejse, opleve og møde nye mennesker

I Mission Afrika får du

- Et spændende job i en moderne missionsorganisation
- Samarbejde i et team i en spændende udvikling

Tiltrædelse 1/1 2024 eller efter aftale.
Se fuldt stillingsopslag på missionafrika.dk/jobopslag
Ansøgningsfrist: Hurtigst muligt. Vi holder løbende samtaler.

MentalTouch Rekruttering

MentalTouch hjælper Mission Afrika med at rekruttere til denne stilling.

LANDSSTYREMØDE 26.-27. AUGUST

Landsstyrelsen (LS) udtrykte stor tak til Hanne og Jens Erik Agerbo for deres indsats i Tanzania.

Parret har siden 2019 været missionærer i Dar es Salaam, hvor Jens Erik har været teamleder, og Hanne har haft administrative opgaver. Fra 2004-2009 var de missionærer med opgaver for Soma Biblia i Iringa.

En af de store udfordringer var corona-epidemien i 2020, hvor halvdelen af missionærerne i Tanzania efter anbefaling fra LS rejste til Danmark, mens den øvrige halvdel fortsatte livet i Tanzania under usikre og uklare forhold.

”Men når alt er sagt, har det været positivt hele vejen igennem. Vi e utrolig glade for, at vi som ægtepar kunne løse opgaverne sammen, og at vi kunne være sammen med vores kolleger i både gode og dårlige tider.”

DRØFTELSE OM MISSIONÆRER UDEN LUTHERSK SELVFORSTÅELSE

Den hidtidige praksis har været, at LM til forkyndelses- og lederopgaver kun ansætter missionærer med en luthersk selvforståelse.

Når det drejer sig om diakonale opgaver, behøver det imidlertid ikke nødvendigvis at være tilfældet, men der må foretages en konkret vurdering fra sag til sag.

Efter en længere principiel drøftelse besluttede LS at fastholde denne praksis.

GENERALFORSAMLING OG BUDGET

Landsstyrelsen forberedte dagsordenen for landsgeneralforsamlingen sidst i oktober og herunder også budgettet for 2024.

CECILIE THAMS NORD HANSEN
BØRNESEKRETÆR OG REDAKTØR FOR BIBELNØGLEN
CECILIE@BLR.DK

DEN **RENE** LUKSUS

Der er sket noget med vores forståelse af luksus. Det har fået nyt indhold. For når de fleste af vores materielle vilkår er opfyldt, er der andre ting, vi oplever som luksus. Vi savner det, der forsvinder. Vi får "misteværdier". Så luksus er misteværdier som tid, opmærksomhed, stilhed og mørke.

Flere af os står til rådighed næsten hele tiden. Derfor er tid en luksus. Det er luksus ikke at have travlt og ikke at være stresset. Opmærksomhed er en misteværdi eller mangelvare. Medierne kæmper nemlig om vores opmærksomhed på en sådan måde, at skærm og mobiltelefon ikke længere kun er et gode – men snarere en plage, der kan give mistrivsel og social isolation. Derfor er det pludselig luksus at være disconnected – massemediefri med slukket telefon og internetforbindelse.

Fred og ro – natur og renhed er også misteværdier. At kunne fravælge larm og støj er attraktivt. Det er luksus at kunne spise mad tilberedt af de reneste råvarer og trække vejret i frisk luft. Og så savner vi ægte mørke, fordi den virkelige natur ikke længere som før er helt tæt på os.

GUD – EN MISTEVÆRDI

Når vi oplever ensomhed og isolation i det moderne samfund, savner vi fællesskab og familie. Det kan derfor være en misteværdi at have gode venner, at høre til i et fællesskab og have familie. Her har vi et stort ansvar i det kristne fællesskab – at give tid, opmærksomhed og ægte nærvær.

For mange er det at kende Gud også en misteværdi. Og her får vi lov til at række evangeliet til frelse, som aldrig kan mistes i troen på ham. Jesus er Livets lys: det lys, som skinner og sejrer, når syndens mørke, som en del af vores sande natur som menneske, bliver virkeligt for os.

Jeg oplever det som den rene luksus at have tid til Gud. At have et netværk i troens fællesskab. At hvile i frelsen hos Jesus, hvor Gud aldrig bliver en mangelvare, men altid er opmærksom og nærværende. At finde stilhed og ro i bøn og bibellæsning og at have fred med Gud: en fred, som verden ikke kan give.

Den største luksus er ikke en øde ø, men at kende Gud og det evige liv.

LEIF ANDERSEN:
DEN TREDJE TVIVL
BIBELSELSKABET 2023
280 SIDER – 249,95 KRONER

Vi er i Danmark velsignet med at have en Leif Andersen iblandt os, som ynder at skrive bøger. Han tager fat på det ene emne efter det andet og favner det med stor viden og sprogligt overskud. Nu har han så udgivet endnu en, nemlig om tvivl, om den tredje slags, som han kalder det. Den første tvivl angår Guds nåde, den anden Guds eksistens og den tredje, om vi overhovedet kan vide noget.

I den beskrivelse ligger der også en form for hurtig idehistorie, for den første forbindes med det før-moderne, den anden med oplysningstiden og rationalismen i det 18. århundrede, og den tredje lever vi med nu som noget, der har sneget sig ind på os i anden halvdel af det 20. århundrede.

ER KRISTEN, FORDI HAN IKKE KAN KOMME UDEN OM JESUS

Bogen er meget personlig med inddragelse af en stor vifte af litteratur, bil-

Personlig bog om den tvivl, relativismen kan skabe

BOGEN ER VELSKREVET OG ÆRLIG, MEN ER DET, SOM FORFATTEREN KALDER DEN TREDJE TVIVL, NØDVENDIGVIS DEN DYBESTE? SPØRGER ANMELDER.

ANMELDELSE JAKOB VALDEMAR OLSEN

ledkunst, film og tegneserier. Leif Andersen har det svært med kristen tro, han kæmper med tvivlen, ser ikke sig selv på nogen måde som religiøs, men alligevel kristen. Det ateistiske ligger ham nær, men da han ikke kan komme uden om Jesus, er han bekendende kristen.

Den tredje tvivl beskriver han som kendetegnende for vores tid, hvor alt er relativt, da vi ved, at hvis vi levede i en anden tid, eller var nogle andre, ville vi tænke anderledes. Der er en tilfældighed, der gennemsyrer, æder og opløser alt, som vi forsøger at fastholde som sikkert.

Leif Andersens løsning på den tredje tvivl er så at gå igennem den hele vejen og på den anden side opdage, at intet egentlig er forandret, at alt står som før, for han må stadig leve som det historisk betingede væsen, han er, og orientere sig derfra. Og det, han har med sig, er Jesus som omdrejningspunkt.

OVERFØRER SINE EGNE UDFORDRINGER PÅ ANDRE

Bogen er velskrevet, ærlig og personligt nærværende. Og den kan uden tvivl blive til hjælp for en tvivler, som har brug for en anden tvivler at spejle sig i og høre, hvad der hjalp ham. På den baggrund kan bogen anbefales både som læseoplevelse og til indsigt.

Samtidig har jeg flere kritiske kommentarer. Leif Andersen har en tendens til at forstørre sine egne problemer, både når han skriver om lidelsens problem og om relativisme. Det skaber en vis dramatik, men gør også, at han overfører sine egne udfordringer på andre og nedtoner de reelle svar, der er at hente.

Han taler om den tredje tvivl som den dybeste, som en dybere tvivl, og selvom han også kan beskrive den som en synd, der må bekendes, kan man godt betvivle hans klassificeringer. Man kunne argumentere for, at den tredje tvivl er overfladisk. Jeg tror, Luther ville sige, at tvivlen på Guds nåde er den dybeste, da Gud er det dybeste.

Og i praksis er vores kultur ikke gennemført relativistisk. Den almindelige dansker, Leif Andersen inklusive, mener ikke, at alt er til fri fortolkning, når han skal have noget med hjem fra apoteket.

Derudover tænker jeg, at Augustins indvending mod den antikke skepsis har mere for sig, end Leif Andersen medgiver. Vores tid er til dels et mønster af noget, som vi har set tidligere, og som kristne før os har forholdt sig til. ■

JAKOB VALDEMAR OLSEN
LEKTOR, PH.D. PÅ DBI
JO@DBI.EDU

» Bogen kan uden tvivl blive til hjælp for en tvivler, som har brug for en anden tvivler at spejle sig i og høre, hvad der hjalp ham.

Nordsjælla
Kristne Radio
FM 92,8MHz - Stofa 96,8MHz - YouSee 94,5MHz

<

Onsdag formiddag er Henrik hjemme, hvor han for eksempel maler eller forbereder prædikener. Eftermiddagen bruger han ude af huset, hvor han blandt andet er engageret i Nordsjællands Kristne Radio.

Henrik giver sine onsdage til Gud

HENRIK HOLST TILRETTELÆGGER SIT ARBEJDSLIV, SÅ HAN KAN BRUGE E**N DAG OM UGEN PÅ PROJEKTER, DER VISER ANDRE HEN TIL JESUS**. ØNSKET OPSTOD EFTER EN MØRK PERIODE I HANS LIV.

TEKST KAJA LAUTERBACH **FOTO** KAJA LAUTERBACH, PRIVAT

Det er gået op for Henrik Holst, at der kun er én grund til, at han er her på jorden, nemlig at han skal tjene Gud og hjælpe andre mennesker til at komme til tro på Jesus.

Det er sket gennem to sygdomsforløb, der har ført til, at han nu arbejder i to deltidsstillinger henholdsvis mandag-tirsdag og torsdag-fredag. Onsdag bruger han til frivilligt arbejde for Gud.

"Jeg har gang i en række forskellige ting, men alt sammen noget, jeg laver aftaler med Gud om, og som jeg er overbevist om, at han vil bruge mig til," siger han.

BRÆKKET ARM VAR EN VELSIGNELSE FRA GUD

Det hele begyndte for syv-otte år siden, hvor nu 54-årige Henrik var sygemeldt med stress et halvt år. Han bor i Helsingør og arbejder med software og elektronik, og erkender, at arbejdet fyldte alt for meget.

"Oveni fik jeg en depression, og jeg kunne ikke se noget formål med livet," siger han og fortæller, at han bad meget til Gud om at gribe ind og gøre ham rask.

Som udgangspunkt ville han gerne undgå medicin, men han sagde ja tak til det, efter at en i LM-menigheden fortalte, hvor meget det havde hjulpet ham.

Det var som at gå fra mørke til lys på, fortæller Henrik, men han var også blevet klar over, at han ikke kunne holde til at arbejde som hidtil, indtil han skulle på pension. Derfor overvejede han, om vejen til en kortere arbejdsuge var at begynde sit eget freelancefirma.

Inden han kom så langt, blev han sygemeldt igen – denne gang med en brækket arm. Under genoptræningen blev han kontaktet af en tidligere chef, der havde brug for hjælp til software og tilbød ham en deltidsansættelse. Hans daværende arbejdsgiver gik med til at Henrik gik ned i tid til 40 procent.

"Den brækkede arm var som en slags velsignelse fra Gud, for den banede vejen for en kortere arbejdsuge uden den risiko, der er i at være freelancer," siger han.

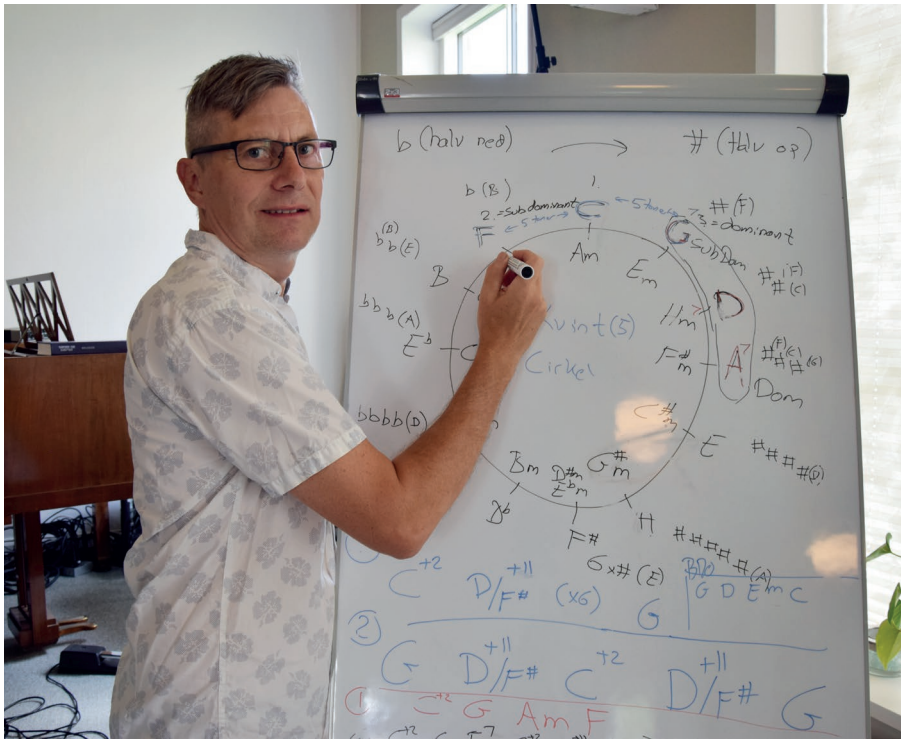
"Jeg har altid været en med meget gang i, og jeg er blevet klar over, at jeg ofte er løbet foran Gud. Jeg tror, det var Gud, der stoppede mig op, så jeg kunne lære at følge efter ham."

MIT LIV HAR ALDRIG VÆRET SÅ GODT SOM NU

I dag ville Henrik ikke vil ønske, at han ikke havde været igennem den mørke periode i sit liv.

»

Jeg er blevet klar over, at jeg ofte er løbet foran Gud.

Henrik underviser og øver sammen med lovsangsgruppen fra en kroatisk menighed, der lejer sig ind i LM's missionshus.

Jeg vil gerne opfordre til, at man ikke kun bruger tid på at tjene penge, men overvejer, hvad man vil med sit liv.

"Jeg er kommet meget tættere på Gud," siger han og tilføjer, at han netop fokuserer på ordet *igennem*.

"David siger i Salme 23, at 'Skal jeg end vandre *gennem* dødsskyggens dal, har jeg dog intet at frygte, for du går ved min side (BPH)'. Man bliver der ikke, men man løber heller ikke igennem."

Henrik siger, at han nu er kommet på den hylde, hvor han skal være, og at hans liv aldrig har været så godt som nu.

"Jeg har oplevet, hvor stor glæde det giver at hjælpe andre, og derfor vil jeg gerne opfordre til, at man tænker over tilværelsen. At man ikke kun bruger tid på at tjene penge, men overvejer, hvad man vil med sit liv."

Paulus er hans forbillede, når det gælder forholdet mellem at tjene penge og arbejde for Gud.

"Han arbejdede som teltmager for at få det, der var brug for, men ellers rejste han rundt og forkyndte."

KROATISK LOVSANG OG MALERIER MED SKRIFTSTEDER

Henriks onsdage en delt op i to. Om eftermiddagen laver han ting ude af huset. For eksempel har han meldt sig til bestyrelsen for Nordsjællands Kristne Radio, der har lokaler i missionshuset.

Og så øver han sammen med lovsangsgruppen i en kroatisk menighed, der lejer sig ind i missionshuset.

"De spurgte efter en, der kan spille klaver, og de ville også gerne have undervisning i forskellige instrumenter," siger han.

"Jeg spiller både klaver, bas og guitar, og det er fantastisk både at lære fra sig og at lære en anden kultur at kende. Den kroatiske forsanger siger, at det, der er sket i mit liv, er smittet af på hende, og at hun er kommet tættere på Gud."

Om formiddagen er han derhjemme, hvor han har god tid til at forberede sig, hvis han for eksempel skal ud at prædike, eller male som han begyndte på, da han fik sin depression.

"Jeg vil rigtig gerne, hvis mine billeder kan være med til at pege på Gud, og derfor er der et skriftsted på dem alle," fortæller han.

Et af billederne har han foræret til den fysioterapeut på Hillerød Hospital, som han gik til genoptræning hos med sin brækkede arm.

"Vi fik en masse gode snakke, og jeg lærte meget om anatomi. For mig blev det et vidnesbyrd om, at vi er underfuldt skabt, og det fortalte jeg hende. Hun var dog ikke helt enig, men blev glad for det store billede, jeg lavede til hende med verset fra Salme 139,14a på: 'Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt'." ■

Efterskolernes Dag

Søndag d. 24. september kl. 13.00 - 17.00

Kom og oplev en skole med plads til lige den du er.
Om du er til topmatematik, volley eller astronomi.
Gokart, fodbold, keramik eller bibeldykning, så er der plads i vores fællesskab.
Her er plads til tro, liv og forskellighed.
Her er plads til dig.
Kom og se skolen og få en snak om hvad vi kan tilbyde.

hedemølle efterskole

#SammenOmFællesskab
#SammenOmOplevelser
#SammenOmEfterskole

86 68 50 21 hedemoelle@hedemoelle.dk hedemoelle.dk

MUSIK
KREATIV
VOLLEYBALL
FODBOLD
BADMINTON
REJSER
TRO
FÆLLESSKAB
FAGLIGHED

TID TIL DIG & det du brænder for

Efterskolen SOLGÅRDEN

solgaarden.dk

Besøg os på Efterskolernes Dag 24/9 kl. 13-17

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening.
Foreningen er udbyttebetalende og har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere på vores hjemmeside: mwcompounders.dk

Kontaktpersoner:

Johannes Møller: 61 31 64 85 Dan Wejse: 26 83 37 44

Kender du en blind eller svagsynet...? Så henvis til **KABB!**

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede
- Mere end 1100 titler - og altid nye på vej
- Katalog på www.kabb.dk
- Årligt sommerstævne

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde
tlf.: 7591 0255
post@kabb.dk
www.kabb.dk

KABB
DE SKAL SE GUD

penta byg a|s
HOVED- OG TOTALENTREPRISER
pentabyg.dk

KOMBINÉR PRAKTISK ERFARING MED PÆDAGOGISK ARBEJDE!

Er du uddannet håndværker, mekaniker, økonoma, rengøringsassistent, gartner, revisor, it-supporter eller facilitator ... og har lyst til pædagogisk arbejde?

På Solglimt kan vi tilbyde dig en pædagogisk stilling, hvor du samtidig kan gøre gavn med den erfaring, du har fra et andet fag.

Solglimt
Solglimt er en døgninstitution for voksne med psykisk funktionsnedsættelse. Vi bygger på kristne værdier og ønsker en kollega, som deler det grundsyn.

Jobbet
Vi leder efter dig, som brænder for at gøre en forskel for andre og har mod på at tillære nye kompetencer. Du vil gradvist blive trænet og uddannet til det pædagogiske. Og vi vil støtte dig i at tage en meritpædagoguddannelse.

På Solglimt skal du – ud over almene pædagogiske opgaver – bruge dit fag i samspil med beboere eller hjælpe med administrative opgaver.

Nysgerrig?
Se hele stillingsprofilen på **solglimt-vildbjerg.dk**

Kom til orienteringsmøde 27/9 kl. 16-18 – eller kontakt forstander Jan Lavdal på tlf. 2424 9703 eller mail: soljl@diakon.dk

Ansøgning
Ansøgningsfrist: 5/10.
CV o g motiveret ansøgning skal uploades via **solglimt-vildbjerg.dk**

Tiltrædelse: 1/11 eller efter aftale.

SOLGLIMT

TRO & MISSION
Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dlm@dlm.dk / 48 20 76 60
www.dlm.dk

TRYK
Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.600
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR
Morten Holgård Tychsen
mht@dlm.dk / 28 95 65 03

REDAKTION
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Amalie Puggaard Poulsen, grafiker

Ideer og artikelforslag modtages gerne på tm@dlm.dk / 48 20 76 80.
Magasinets indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.
Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

ABONNEMENT
Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 550 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge under 30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

ANNONCER
Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 19. september 2023.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER
Tro & Mission nr. 122023 udkommer 29. september.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE
3. kvartal 2023: T&M-3kvt2023
2. kvartal 2023: T&M-2kvt2023

STØT LM
Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

PETER RASK
FRIMENIGHEDSPRÆST
PR@DLM.DK

JEG BEDER MEGET OM **BRÆNDENDE HJERTER**

Hvad laver du lige nu?
Konfirmandundervisningen er lige startet, og det er herligt.

Derudover forbereder jeg prædikener, taler med folk og er sammen med resten af Landsstyrelsen optaget af at forberede generalforsamlingen i LM næste måned.

Hvad er dine planer for den kommende tid?
NFL starter i weekenden, og jeg glæder mig som et barn til jul. At se amerikansk fodbold er noget af det, jeg slapper mest af ved.

Derudover er jeg også i gang med at forberede noget prædikantundervisning, jeg skal holde i Tanzania i oktober måned for unge prædikanter.

Er der noget, som har glædet dig særligt på det seneste?
Min yngste datter er startet på efterskole, og jeg glæder mig over, at hun trives.

Og så er det stadigvæk helt forrygende at være en del af en menighed som Kirken ved Søerne. Det er en kæmpe daglig glæde, at jeg får lov til at være sammen med dem i hverdagen, uanset om vi går på grønne enge eller er fanget i mørkets dal.

Er der et forbøns- eller takkeemne, du gerne vil dele?
På den her tid af året taler jeg meget om brændende hjerter. Fordi det er min og menighedens bøn for vores konfirmander. At deres hjerter må brænde, fordi de følges med Jesus og dykker ned i hans livgivende ord.

Hvad laver du i fritiden?
Holder møder i Indre Mission, ser superliga på Silkeborg stadion, og så elsker jeg at være på togstationer og se på tog. Jeg går også mange ture med min hund.

Er der et bibelvers, du er særligt glad for?
Når jeg står for nadveren i kirken, slutter jeg altid af med at citere Rom 8.1: "Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus." Det vers understreger nådens nutid. At når jeg nu har modtaget nadveren, bærer jeg det fuldbragte i mig.

FOTO: UNSPLASH

TEMA: **TAKNEMMELIGHED**

Taknemmelighed er mere end bare at sige "tak". Det er en indstilling og et mindset, som ser virkeligheden som det, den virkelig er: en gave, som helt og aldeles beror på Gud.

Vores afhængighed – først og fremmest af Gud og dernæst af hinanden – skal ikke gøre os ængstelige, men derimod skabe en dyb glæde og frimodig, som er taknemmelighedens frugt.

Men taknemmelighed er ikke en følelse, vi skal gå og vente på. Taknemmelighed kan fremelskes, opøves – det er en muskel, vi kan træne.

»
Idet man siger tak for noget, siger man i virkeligheden: 'Jeg kan ikke takke mig selv for det her. Jeg har været afhængig af dig, som jeg retter takken imod'.

NIELS NYMANN ERIKSEN, SIDE 24